

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 78 0 K 044087 25 Kž
Dana: 09.12.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija mr. Srđana Force, kao predsjednika vijeća i sudija Branimira Jukića i Blagoje Dragosavljevića, kao članova vijeća, uz učešće Jarmile Divljak, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M. M. 1, zbog krivičnog djela Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske i krivičnog djela Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 5. Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbi branioca optuženog Vujadina Ljubojevića, advokata iz Prnjavora, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Prnjavoru, broj: 78 0 K 044087 24 K od 14.10.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 09.12.2025. godine, donio je

PRESUDU

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog M. M. 1 i prvostepena presuda Osnovnog suda u Prnjavoru, broj: 78 0 K 044087 24 K od 14.10.2025. godine, se potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Prnjavoru, broj: 78 0 K 044087 24 K od 14.10.2024. godine (u daljem tekstu: pobijana presuda) optuženi M. M. 1 je proglašen krivim što je na mjestu, u vrijeme i na način opisan u izreci presude učinio krivično djelo Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ 64/17, 104/18, 15/21, 89/21 i 73/23, dalje: KZ RS) za koje mu je sud, na osnovu članova 41. stava 3. i 43. Krivičnog Zakonika RS, uz primjenu članova 49. stava 1. i 2. i 50. istog Zakonika izrekao uslovnu osudu kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana, koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku provjeravanja u trajanju od 1 (jedne) godine ne učini isto ili slično krivično djelo, i novčanu kaznu u iznosu od 700,00KM (sedamstotinakonvertibilnihmaraka), te da je učinio i krivično djelo Nasilje u porodici i porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 5. Krivičnog zakonika Republike Srpske, za koje mu je sud istom presudom, na osnovu navedene odredbe, te i drugih naprijed navedenih odredaba KZ RS, izrekao novčanu kaznu u iznosu od 500,00 KM, pa je ovom optuženom, na ostavu člana 56. Krivičnog zakonika RS, izrekao jedinstvenu novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM koju je optuženi dužan platiti u roku od 15 dana pravosnažnosti presude, uz upozorenja na posljedice ako novčana kazna ne bude plaćena u ostavljenom roku. Određeno je i da je optuženi obavezan snositi troškove krivičnog postupka u iznosu od 250,00 KM i platiti i paušalni iznos u korist budžetskih sredstava 150,00 KM, koje je troškove optuženi dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja. U skladu sa članom 108. stavom 3. ZKP RS oštećena S. V. je upućena na parnicu sa imovinskopравnim zahtjevom.

Protiv pobijane presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog M. M. 1 zbog povrede odredaba Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske ("Sl. glasnik Republike Srpske", broj 53/12 sa izmjenama i dopunama, dalje: ZKP RS) zbog pogrešno i nepotpuno

utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede materijalnog prava i zbog odluke o kazni. U razlozima žalbe branilac navodi da je pobijanom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP RS, te bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka ž) ZKP RS i povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 15. ZKP RS. Uvidom u obrazloženje žalbenih razloga, ovaj sud nalazi da se isti odnose na bitne povrede odredaba iz člana 311. stav 1 tačka k) ZKP RS i člana 311. stav 2. ZKP RS, jer se ukazuje na nedostatak razloga u obrazloženju pobijane presude, koji se dovode u vezu sa pogrešnom ocjenom izvedenih dokaza, jer dokazi nisu, u skladu sa odredbama člana 15. i člana 295. stav 2. ZKP RS, ocijenjeni svaki posebno, a zatim i svi zajedno, što predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 2. ZKP RS, a što za posljedicu ima povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. ZKP RS, koja se odnosi na nepotpuno ili pogrešno utvrđeno činjenično stanje, za koju povredu postupka branilac tvrdi da postoji u pobijanoj presudi. U vezi s navedenim, za krivično djelo Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. KZ RS branilac ukazuje da nije dokazano da je optuženi na bilo koji način preduzeo bilo koju radnju napada na oštećenu, dok za istovrsno krivično djelo iz člana 190. stav 5. KZ RS nije dokazano da je optuženi prekršio hitnu mjeru zaštite približavanja i kontaktiranja sa oštećenom. Pri tom branilac vrši analizu pojedinih dokaza, izvedenih na glavnom pretresu, te osporava da iz istih proizilaze zaključci o postojanju činjenica na kojem je zasnovana pobijana presuda, a za radnju kojom je optuženi prekršio hitnu mjeru zaštite približavanja i kontaktiranja u odnosu na oštećenu navodi da radnje koje je on preduzeo ne predstavljaju one koje su tom mjerom zabranjene, jer su poruke koje je optuženi uputio sa svog mobilnog telefona na mobilni telefon oštećene pokajničke, u kojima se on oštećenoj izvinjava, obećava da će se popraviti i moli za pomirenje, dakle, nisu bile uznemirujuće za oštećenu, pa tom radnjom nije ostvareno biće navedenog krivičnog djela. Branilac ukazuje na opravdanost primjene načela iz člana 3. stav 2. ZKP RS, „in dubio pro reo“ u pogledu činjenica koje se odnose na izvršenje krivičnih djela od strane optuženog, gdje postojanje spornih činjenica sud treba cijeliti u korist optuženog, a ne na njegovu štetu. U pogledu pogrešne primjene materijalnog prava, branilac ukazuje da su pobijanom presudom povrijeđene odredbe člana 2. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici Republike Srpske, kao i odredbe Evropske konvencije o ljudskim pravima, koje se odnose na slobodu i prava ličnosti, a propisano je da svako ima pravo na poštovanje svog privatnog i porodičnog života i prepiske. U vezi sa pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem naročito ističe da ne postoji ni jedan direktan dokaz da je optuženi udario oštećenu, jer je medicinska dokumentacija nepotpuna, a vještačenje po vještaku medicinske struke neubjedljivo, iskaz oštećene je kontradiktoran, a svjedoci nisu povrdili učinjeno nasilje. Budući da krivica optuženog za oba krivična djela koja mu se stavljaju na teret nije dokazana izvan razumne sumnje, primjenom člana 281. stav 1., tačka 3) ZKP RS sud je morao donijeti oslobađajuću presudu. S obzirom na navedeno, branilac predlaže da se pobijana presuda preinači, na način da se optuženi oslobodi od optužbe, ili da se presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na novo suđenje pred potpuno izmjenjenim vijećem.

Ovaj sud je, na osnovu odredaba člana 318. stav 1. ZKP RS, razmotrivši pobijanu presudu, žalbu branioca optuženog, te dokaze iz spisa predmeta prvostepenog suda, u skladu sa odredbama člana 320. ZKP RS ispitao pobijanu presudu u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakonik, te je, na osnovu naprijed navedenog, odbio kao neosnovanu žalbu branioca i potvrdio prvostepenu presudu, postupajući pri tom na osnovu člana 327. ZKP RS, imajući u vidu razloge koje dalje navodi.

Branilac u razlozima žalbe navodi da je pobijanom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k), koja odbredba se odnosi na donošenje presude kojom se optužba odbija, što se žalbom uopšte ne predlaže, a takođe u okviru iste odredbe ne postoji stav 1. niti tačka k), pa ovaj sud, uzimajući u obzir razloge žalbe, smatra da se radi o grešci u pisanju, te da je branilac imao u vidu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka k) ZKP RS koja se odnosi, između ostalog, na nedostatke u obrazloženju presude, koji mogu biti razlog za ukidanje iste. Dalje, žalba kao bitnu povredu

odredaba krivičnog postupka navodi odredbe člana 311. stav 1. tačka ž) kojima je propisano da ova bitna povreda postoji kada sud svojom presudom nije potpuno riješio predmet optužbe, pri čemu branilac ne ukazuje u kojem to dijelu sud nije riješio predmet optužbe, pa stoga ovaj žalbeni navod sud smatra paušalnim. Dalje, kao bitnu povredu odredaba ZKP RS žalba navodi povredu člana 15. ZKP RS, koja sama po sebi nije određena kao bitna povreda odredaba krivičnog postupka, nego ukoliko postoji povreda navede odredbe, a u vezi sa povredom odredbe člana 295. stav 2. ZKP RS, može postojati povreda krivičnog postupka koja se očituje u pogrešnoj i nepotpunoj ocjeni dokaza, što su povrede odredaba ZKP od uticaja na utvrđivanja činjeničnog stanja, pa bi se radilo o bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 2. ZKP RS. Dakle, sud smatra da, iako je pogrešno naveo povrede ZKP RS, na koje se poziva, iz obrazloženja žalbe proizilazi da je branilac imao na umu bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka k) ZKP RS, jer sud u pobijanoj presudi nije iznio valjane razloge za odluke iz izreke iste, te su te povrede posljedica nepotpune i pogrešne ocjene dokaza kao povrede odredaba člana 15. ZKP RS i člana 295. stav 2. ZKP RS, a što je za posledicu imalo nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje, što je povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 313 stav 1. ZKP RS.

Ovaj sud Nalazi da je branilac, u žalbi ukazujući na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje u pogledu odluke o krivičnom djelu Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. KZ RS, ukazivao na nedostatke u ocjeni dokaza, kako svakog posebno, tako i svih zajedno, smatrajući da prvostepeni sud ovu ocjenu dokaza nije izveo u skladu sa odredbama člana 15. ZKP RS i člana 295. stav 2. ZKP RS, te da je to rezultiralo pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem, zbog čega nije dokazano da je optuženi učinio krivično djelo onako kako je to opisano u izreci presude, t.j. da je on tukao svoju nevjenčanu supugu, da joj je pri tom nanio tjelesnu povredu i da ju je prisiljavao na seks. Sud nalazi da je ovaj žalbeni navod neosnovan, jer je prvostepeni sud na osnovu izvedenih dokaza i to na osnovu iskaza oštećene koja je opisala na koji način ju je optuženi, koji je bio u alkoholisanom stanju, ušavši u njihovu spavaću sobu, probudio udarcima pesnicom u lijevu stranu glave i vrata, razrezavši joj pri tom donju usnu, da joj je čupao kosu, silom je razodjenuo, te nag legavši preko nje pokušao da nad njom izvrši obljubu, što je ona odbijala, pozivajući upomoć njegovog brata M. M. 2, nakon čega su u spavaću sobu ušli brat optuženog M. M. 2 i njihov gost M. V., nakon čega je optuženi odustao od obljube. Ovi navodi iz iskaza optužene potvrđeni su iskazom svjedoka M. V., koji je izjavio da je u jednom momentu optuženi napustio društvo na balkonu, u kojem se nalazio sa njim i sa svojim bratom M. M. 2, te je nestao, a poslije nekog vremena se čulo zapomaganje oštećene iz spavaće sobe u koju su ušli on i M. M. 2, da je video optuženog nagog kako leži preko oštećene, te da je izašao iz sobe, rekavši M. M. 2 da smiri brata, a nakon što je, poslije toga oštećena izašla iz spavaće sobe video je da joj je kosa raščupana, da na lijevoj ili desnoj strani glavi ima crvenicu, te da joj usna krvari. Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke Željka Karana, kao zaposlenog u J.Z.U. Zavod za sudsku medicine Republike Srpske, vidljivo je da je vještak na osnovu prijave povrede oštećene utvrdio da se na lijevoj strani njenog lica nalazio krvni podljev, dimenzija 3x3 cm, koji je nastao djelovanjem tupo tvrde sile, a da je udarac pesnicom podoban način na nastanak ove ozljede, koja je po svoj prirodi laka tjelesna ozljeda. Da je oštećena zbog nasilja u porodici od strane optuženog pretrpjela strah i bol, vidljivo je iz činjenice da je podnijela prijavu protiv svog vanbračnog supruga zbog nasilja u porodici, a da se plašila da će se ovo nasilje ponoviti proizilazi iz njenog iskaza kao svjedoka, te iz prijave krivičnog djela, podnesenoj PS Prnjavor, broj 13-2/01-230.1-403/24-KU-32/24 od 18.05.2024.godine, kao i iz Procjene rizika u slučaju prijave nasilja u porodici MUP RS PU Banja Luka, PS Prnjavor broj 13-2/01-230.1-403/24 od 18.05.2024.godine, te iz Rješenja Osnovnog suda u Prnjavoru 78 0 Pr 43578 24 Pr od 19.05.2024.godine kojim je određena mjera zabrane približavanja i kontaktiranja optuženog u odnosu na oštećenu. Ovaj sud nalazi neosnovanim žalbeni prigovor da je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude propustio da ocjeni u skladu sa odredbama članova 15. i 295. stav 2. ZKP RS iskaze optuženog kao svjedoka odbrane, koji je negirao da je učinio navedeno krivično djelo, te njegovog brata M. M. 2 koji je takođe to negirao,

jer nalazi pravilnim zaključak suda da su ovi iskazi dati u korist optuženog,, kako bi bio oslobođen krivičnog gonjenja, a u suprotnosti su sa naprijed navedenim dokazima optužbe, te činjenica da isti nisu detaljno ocijenjeni ne predstavlja povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 2. ZKP RS, pošto nije uticala na pravilnost i zakonitost pobijane presude. Prema tome, ovaj sud nalazi da je neosnovan i žalbeni navod da je učinjena povreda iz člana 313. stav 1. ZKP RS, jer činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, te isto smatra pravilno utvrđenim na osnovu naprijed navedenih dokaza optužbe. Takođe, ovaj nalazi da je neosnovan žalbeni navod branioca u pogledu svih navedenih povreda ZKP RS u odnosu na krivično djelo Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190 stav 5. KZ RS, jer je prvostepeni sud pravilno ocijenio dokaze, i to prvenstveno Rješenje Osnovnog suda u Prnjavoru, broj: 78 0 Pr 43578 24 Pr od 19.05.2024.godine, kojim je određena mjera zabrane približavanja i kontaktiranja optuženog u odnosu na oštećenu, jer je iz istog vidljivo da je optuženom zabranjen svaki vid kontaktiranja sa optuženom, što je on prekršio pokušavajući da kontaktira sa njom porukama sa svog mobilnog telefona na njen mobilni telefon, koji kontakt je oštećena odbila i ovo njegovo postupanje prijavila policiji, čime je optuženi učinio krivično djelo kako je to opisano u izreci presude, bez obzira što su poruke koje je slao bile pomirljivog i pokajničkog karaktera. Stoga, žalbeni navod da optuženi porukama ovakvog sadržaja nije prekršio obaveze nametnute najprije navednim rješenjem Osnovnog suda u Prnjavoru nisu osnovane, te je i u ovom slučaju prvostepeni sud pravilno utvrdio činjenično stanje, pa je na osnovu istog, pravilno primjenio odgovarajuću zakonsku odredbu i optuženog proglasio krivim i za ovo krivično djelo.

U pogledu navoda žalbe da je pobijanim rješenjem učinjena povreda Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i povreda Evropske konvencije o ljudskim pravima, sud nalazi da su razlozi koje branilac navodi u žalbi, a koji se odnose na eventualne povrede ovih propisa jednaki kao oni koje je branilac već iznio kao povrede Zakona o krivičnom postupku i sud je našao da su ti žalbeni navodi neosnovani. Ovaj sud primjećuje da je izrekom pobijane presude u pogledu utvrđene kazne zatvora u trajanju od 30 dana, kako je to navedeno u izrečenoj uslovnoj osudi povrijeđen Krivični zakonik u korist optuženog, jer je odredbama člana 46. stav 1. istoga najmanja propisana mjera zatvora 3 mjeseca, pa sud nije mogao izreći kaznu zatvora u trajanju od 30 dana, međutim, tužilac se nije žalio na odluku o krivično pravnoj sankciji, a sud po službenoj dužnosti može izmijeniti odluku prvostepenog suda samo ako je povreda krivičnog zakonika učinjena na štetu optuženog, a izmjena na njegovu štetu je izričito zabranjeno odredbama člana 321. ZKP RS.

Zapisničarka
Jarmila Divljak

Predsjednik vijeća
mr Srđan Forca